ΗΑΥΚΟΒΑ ΒΙΒΛΙΟΤΕΚΑ ΟΗΥ ΙΜΕΗΝΙΛΚΟΒΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
17 ΦΕΒ. 1905

ΕΤΟΣ ΚΕ'.
ΑΡΙΘ. — 6

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 11 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1905

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ
Καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. . . . 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. . 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾶ 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
† Ὁ Γάνου καὶ Χώρας ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (πρόεδρ.)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σκέψεις ἐπὶ τοῦ ἀρτίως τύποις ἐκδοθέντος φυλλαδίου τοῦ ἐπιγραφομένου «οἱ παραβιασταὶ τῶν νόμων» — Κληρικοῦ πρὸς ἔγκριτον κληρικὸν ἀπάντησις — Ἀντίγραφον νέας ἐγκυκλίου τῶν 8 — Δήλωσις — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικὰ — Βιβλιολογία — Ἐπίσημοι ἐκδόσεις — Δικαστικαὶ ἀγγελίαι.

ΣΚΕΨΕΙΣ

ἐπὶ τοῦ ἀρτίως τύποις ἐκδοθέντος φυλλαδίου τοῦ ἐπιγραφομένου «οἱ παραβιασταὶ τῶν νόμων».

Τὸ βιβλιάριον τοῦτο δὲν φαίνεται γεγραμμένον ὑπὸ κληρικοῦ ἐγκρίτου, ὡς ἀναφέρεται ἐν αὐτῷ, διότι πολλὰ τὰ καταμαρτυροῦντα, πλεῖστα δὲ τὰ συνηγοροῦντα ὅτι τὸ πόνημα εἶνε μᾶλλον ἔργον νομικοῦ τινος, ἀξιοῦντος ἑαυτὸν ἑρμηνευτὴν τῶν νόμων, αἰχμαλωτίζοντος δὲ τὰ πάντα εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ παραστῆσαι μὲν τὸ Πατριαρχεῖον, ὡς παραβιάσαν καὶ καταπατήσαν πάντα νόμον, ὑπερασπῖσαι δὲ, ὡς σύνηθες τοῖς δικηγοροῦσι, τοὺς πελάτας αὐτοῦ καὶ ἀναδεῖξαι ὡς νομίμως καὶ νομοταγῶς πολιτευθέντας· πρὸς τοῦτο δὲ ἐπιπολαίως παρατάσσει ὁρμαθὸν ἄρθρων τῶν Ἐθνικῶν Κανονισμῶν καὶ ἀριθμοὺς ἱερῶν Κανόνων, ἐπαναλαμβάνει δὲ καὶ ἀναμασσᾷ μέχρι κόρου καὶ ἀηδίας τὰ δικηγορικὰ αὐτοῦ ἐπιχειρήματα, ἀλλὰ πάντα ταῦτα εἰς πᾶν ἄλλο ἀποβλέπουσι καὶ ἀναφέρονται ἢ εἰς τὴν περὶ ἧς πρόκειται ἀνώμαλον κατάστασιν, ἣν προὐκάλεσαν οἱ ὀκτὼ γνωστοὶ μητροπολῖται, καὶ περὶ ἧς οὐδὲν εἰδικῶς θεσπίζουσιν οἱ Ἐθνικοὶ Κανονισμοὶ, ἐν οἷς ὅμως ὑπάρχουσι ῥητὰ ἄρθρα, τὰ ὁποῖα ἀσυστόλως καὶ ἀναντιρρήτως παρέβησαν καὶ κατεπάτησαν οἱ εἰρημένοι μητροπολῖται.

Τὸ ἐν λόγῳ βιβλιάριον, ἢ ὁ συντάκτης αὐτοῦ Α') καθ' ὁλοκληρίαν παρορᾷ τὸ οὐσιωδέστατον καὶ σπουδαιότατον τοῦτο σημεῖον, ὅπερ καθιστᾷ τὴν κατάστασιν ὅλως ἔκτακτον καὶ ἀνώμαλον διὰ τὸ Πατριαρχεῖον, ἣν δὲν προέβλεψαν οἱ Ἐθνικοὶ Κανονισμοὶ, ἔκτακτα δὲ ἀπαιτοῦσαι διὰ τοῦτο καὶ τὰ ληπτέα πρὸς ἀντιμετώπισιν αὐτῆς μέτρα, δίκαια ὅμως καὶ ἔννομα, κατὰ τὸ ἐνὸν, καὶ λογικὰ, πρὸς προφυλακὴν τοῦ κύρους καὶ τοῦ γοήτρου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς καὶ τῆς κανονικῆς αὐτῆς λειτουργίας, ἣν συνώ-

μοσαν νὰ παραλύσωσιν οἱ ὀκτὼ, ἐπὶ ἀνεπανορθώτῳ καὶ ἀνυπολογίστῳ βλάβῃ ὑψίστων συμφερόντων.

Ἡ τοιαύτη κατάστασις οὐδαμῶς δύναται νὰ κριθῇ καὶ ρυθμισθῇ διὰ τῶν παρατασσομένων ἄρθρων τῶν ἐθνικῶν Κανονισμῶν, τῶν διαγορευόντων τί δέον γίγνεσθαι καὶ πῶς ἐνεργεῖν τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν ἐν ὁμαλῇ καταστάσει πραγμάτων, οὔτε ἐπιτρέπεται νὰ ἐξάγωνται, κατὰ τὸ δοκοῦν, ἐκ τούτων ἐπιχειρήματα καὶ συμπεράσματα, πρὸς διακανόνισιν καὶ διαρρύθμισιν ἀνωμάλου καὶ ἐκτάκτου καταστάσεως, ἀλλὰ κυρίως καὶ ἐξαιρέτως κατὰ τὰς διαγορεύσεις τῶν ἱ. Κανόνων, οἵτινες καὶ προβλέπουσι καὶ ὁρίζουσι καὶ ποινὰς διὰ τὰς τοιαύτας παρεκτροπὰς καὶ ἐκτροχιάσεις κληρικῶν καὶ κατὰ τὸ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔκπαλαι ἐν χρήσει μέτρον τῆς δικονομίας, ὅπερ ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ βία τῶν περιστάσεων ἐπιβάλλει. Β') Εἰς τὰς θέσεις, σκέψεις καὶ κρίσεις τῶν ζητημάτων του, ὁ συντάκτης τοῦ βιβλιαρίου προβαίνει τὸ δὴ λεγόμενον ἀβρόχοις ποσὶ, καὶ ποιεῖται σπουδαῖα ἅλματα, ἀφίνων οὐσιώδη χάσματα καὶ ὑπερπηδῶν πολλῆς προσοχῆς καὶ σημασίας ἄξια σημεῖα τῆς διαγωγῆς τῶν ὀκτὼ, σπουδαίως περιπλέκοντα τὸ ζήτημα καὶ μεγάλως ἐπιβαρύνοντα τὴν θέσιν αὐτῶν καὶ ἐπαυξάνοντα τὴν εὐθύνην, δικαιολογοῦντα δὲ πληρέστατα τὰ ὑπὸ τῶν Πατριαρχείων ληφθέν-μέτρα. Οὕτω, φερ' εἰπεῖν, οὐδὲν ζήτημα θέτει, οὐδεμίαν σκέψιν ἢ κρίσιν ποιεῖται περὶ τῶν ἑξῆς σπουδαιοτάτων συναφῶν θεμάτων· ἤτοι, δικαιοῦνται κατὰ νόμον ἑπτὰ συνοδικοὶ νὰ ἐναγκαλισθῶσι τὸν ὕβριστὴν τοῦ πατριάρχου συνοδικὸν καὶ νὰ συνομοτήσωσι μετ' αὐτοῦ κατὰ τοῦ πατριάρχου ἔξω τῶν Πατριαρχείων ἐν παρασυναγωγῇ; Παρεγνώρισαν ἢ οὐ τὴν θέσιν καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῶν μὴ θελήσαντες, ἀφοῦ εἶχον μάλιστα καὶ τὴν πλειονοψηφίαν ἐν τῇ ἱ. Συνόδῳ καὶ ἀφοῦ ἐπανειλημμένως προσεκλήθησαν ὑπὸ τοῦ πατριάρχου, νὰ συνεδριάσωσιν ἄνευ τοῦ ὑβριστοῦ, καὶ ἄνευ τοῦ Πατριάρχου καὶ δώσωσι συνοδικῶς λύσιν εἰς τὸ ἐπεισόδιον; Καταλιπόντες τὰς συνοδικὰς αὐτῶν θέσεις, ἐπιστρέψαντες πατριαρχικὰ πιττάκια καὶ ἀρνησάμενοι πᾶσαν ὑπηρεσίαν καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν ἀπεκδυθέντες οὕτως αὐτοθελήτως πᾶσαν τὴν τοῦ συνοδικοῦ ἰδιότητα, παρασυνάγοντες δὲ καὶ βυσσοδομοῦντες ἔξω τοῦ περιβόλου τῶν Πατριαρχείων, δικαιοῦνται νὰ παραπονῶνται ὅτι αὐθαιρέτως καὶ παρανόμως ἀντικαθίστανται ἐν τῇ ἱ. Συνόδῳ δι' ἄλλων ἀρχιερέων ὑπὸ τοῦ πατριάρχου καὶ τῆς ὑπολειφθείσης περὶ Αὐτὸν ἱ. Συνόδου, καὶ νὰ διακωδωνίζωσιν ὅτι ἀγωνίζονται τάχα πρὸς διάσωσιν τῶν καταπατηθέντων καὶ καταπροδοθέντων, παρ' αὐτῶν τῶν ἰδίων, δικαίων τῆς Ἱεραρχίας, ἢ καταπροδίδονται ἐπιδιώξαντες σκοποὺς καὶ πόθους ἰδίους; Κατὰ ποῖον Νόμον ἢ Κανόνα καὶ διὰ ποίους λόγους καὶ ποῦ στηριζόμενοι προέβησαν ἐναντίον ρητῶν διατάξεων καὶ αὐτῶν τῶν ἐθνικῶν Κανονισμῶν, ν' ἀποκηρύξωσι καὶ παύσωσι τὸν οἰκεῖον πατριάρχην τοῦ θρόνου καὶ νὰ συκοφαντήσωσιν αὐτὸν ἐνώπιον πολιτικῶν ἀρχόντων, ἐνώπιον συμπάσης τῆς Ἱεραρχίας, ἐνώπιον τοῦ δημοσίου, καὶ ἀλλαχοῦ;

Τί διαγορεύουσιν οἱ ἐθνικοὶ Κανονισμοὶ καὶ οἱ ἱεροὶ Κανόνες ἰδίᾳ περὶ τῶν παρασυναγόντων, περὶ τῶν συνομοτούντων καὶ ταραχὰς τυρευόντων κατὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς κληρικῶν; Τί περὶ τῶν καταφευγόντων πρὸς κοσμικοὺς ἄρχοντας καὶ κοσμικὰ δικαστήρια, τί ὤφειλον νὰ πράξωσιν οἱ ἐν τῇ νομίμῳ ἐκκλησιαστικῇ ἀρχῇ καὶ τὸ κέντρον τῆς ὀρθοδοξίας ἀπομείναντες ὅ τε πατριάρχης καὶ οἱ λοιποὶ συνοδικοὶ ἀρχιερεῖς ἀπέναντι τῆς τοιαύτης ὅλως ἐκνόμου πολιτείας καὶ καταστάσεως καὶ πρὸ τοῦ διανοιγέντος χάους; Τί ἀπῄτει καὶ ἐπέβαλε τὸ καθῆκον, τί τὸ δίκαιον καὶ ἡ λογικὴ καὶ τί ἡ εὐθύνη τῶν τὴν ἀρχὴν κατεχόντων; τὴν παντελῆ ἀδράνειαν, τὴν ὑποχώρησιν εἰς τὴν αὐθαιρεσίαν καὶ τὴν ἀταξίαν, ἢ τὴν παράλυσιν καὶ ἀποσύνθεσιν τῆς λειτουργίας τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου; Ἠδύναντο νὰ πράξωσιν ἄλλο ὁ πατριάρχης καὶ ἡ Σύνοδος ἢ ν' ἀντιμετωπίσωσι τὴν ἀκαταστασίαν, νὰ στηρίξωσι τὸ κῦρος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, προνοήσωσι περὶ πληρώσεως τοῦ διανοιγέντος χάσματος καὶ ἐπαναγάγωσι τὴν τάξιν, διὰ τῶν μᾶλλον ἠπίων μέτρων καὶ τρόπων, φυλάττοντες, κατὰ τὸ δυνατὸν, ἐν τοιαύταις ἀνωμαλίαις, καὶ τὴν νομιμότητα πρὸς διάσωσιν ὑψίστων καὶ τιμαλφεστάτων ἱερῶν ἀρχῶν καὶ δικαίων;

Τὰ οὐσιωδέστατα ταῦτα σημεῖα τοῦ διεγερθέντος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ σάλου ὑπερπηδῶν ὁ συντάκτης τοῦ βιβλιαρίου σπουδαιότατα ἀφίνει κενὰ, ἐκ τῆς ἐξετάσεως καὶ κρίσεως τῶν

ὁποίων δύναται ἀληθῶς νὰ προκύψῃ ὁ ὀρθὸς χαρακτηρισμὸς καὶ ἡ δικαία ἐκτίμησις τῶν πράξεων καὶ ἐνεργειῶν καὶ τῆς πολιτείας ἐν γένει τῶν ὀκτὼ μητροπολιτῶν καὶ κατὰ πόσον αὗται εἰσὶ νόμιμοι καὶ σύμφωνοι πρὸς τὰς διατάξεις τῶν Ἐθν. Κανονισμῶν καὶ τῶν Ἱ. Κανόνων ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῶν ληφθέντων κατ' ἀνάγκην καὶ ἐκκλησιαστικὴν οἰκονομίαν μέτρων παρὰ τοῦ πατριάρχου καὶ τῆς Ἱ. Συνόδου ἐξ ἄλλου, καὶ τίς ὁ φέρων ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην τῆς ἀκαταστασίας καὶ παρεκτροπῆς.

Πάντα τ' ἄλλα, ὅσα ὁ συντάκτης «τῶν παραβιαστῶν τῶν Νόμων» ἀγωνίζεται καὶ προσπαθεῖ νὰ παραβιάσῃ, παραμορφώσῃ καὶ ἐξαγάγῃ βεβιασμένα συμπεράσματα καὶ κρίσεις ἐπισφαλεῖς, κηρύττουσι τρανῶς ὅτι σκοπὸς αὐτοῦ οὐδεὶς ἄλλος εἶνε ἢ νὰ παραπλανήσῃ τὸ δημόσιον, ἐκτοπίζων τὸ ζήτημα καὶ νὰ δικαιολογήσῃ μὲν τοὺς πελάτας αὐτοῦ ὀκτὼ μητροπολίτας καὶ προσδώσῃ εἰς τὰς πράξεις καὶ ἐνεργείας αὐτῶν χροιὰν νομιμότητος, χαρακτηρίσῃ δὲ τὰς προκληθείσας ἐνεργείας καὶ πράξεις τῆς νομίμου ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὡς παραβίασιν τῶν νόμων καὶ τῶν Ἱ. Κανόνων, ὡς ἀδικαιολογήτους καὶ αὐθαιρέτους δῆθεν, καὶ ἑπομένως, κατ' αὐτὸν, ἀξιοκατακρίτους· ἐν τέλει δὲ ἀποφαίνεται ὁ συντάκτης τοῦ βιβλιαρίου, οἱονεὶ, ὡς ἀπὸ τρίποδος, ὅτι ἡ μόνη τάχα λύσις εἶνε ἡ ἐπάνοδος εἰς τὸ καθεστὼς, εἰς τὸ σημεῖον δηλονότι, ἐξ οὗ ἀπέκλιναν οἱ ὀκτὼ ἀρχιερεῖς καὶ εἰς ὃ προσκαλούμενοι ἠρνήθησαν ἀγερώχως καὶ μετὰ στόμφου τὸ κατ' ἀρχὰς, πρὸς ἐπίτευξιν σκοπῶν καὶ πόθων ἀνοσίων καὶ ἀνοσίως, ἀλλ' ἤδη, ἐπειδὴ ἀπέτυχον τούτων, δίκαιον καὶ νόμιμον κρίνει νὰ δικασθῶσι καὶ ἱκανοποιηθῶσιν ἀνακτῶντες τοὐλάχιστον τὴν προτέραν θέσιν των ἐν τῇ Συνόδῳ, ἐξ ἧς αὐτοβούλως ἐξέπεσον. Θαυμάσιον νομικὸν ἐξαγόμενον!!

ΚΛΗΡΙΚΟΥ ΠΡΟΣ ΕΓΚΡΙΤΟΝ ΚΛΗΡΙΚΟΝ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Τὰ καθ' ἡμᾶς πολλάκις ἐτάραξαν ἐσωτερικαὶ ἔριδες καὶ διαφωνίαι, εἴτε ἐκ δικαίων λόγων πραχθεῖσαι καὶ ἠθικοὺς σκοποὺς ἐπιδιώξασαι, εἴτε καὶ ἐξ ἑτέρας φύσεως ἐλατηρίων, οὐχ ὅλως ἐπαινετῶν προελθοῦσαι· οὐδέποτε ὅμως οὕτω πρωτοφανὴς παρουσιάσθη κατάστασις καὶ διὰ τὴν ἔντασιν τῶν παθῶν καὶ διὰ τὴν ὅλην ἀπόνοιαν, οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν παράβασιν τῶν νόμων καὶ θεσμῶν, ἐκθέσασα εἰς κίνδυνον σοβαρὸν τὴν τιμὴν καὶ τὸ γόητρον τῆς Ἐκκλησίας καὶ διακυβεύσασα ζωτικὰ συμφέροντα τοῦ Γένους. Ἕνεκα τούτου ἔκπληκτον ἵσταται ἀπὸ τετραμήνου ἤδη τὸ ὁμογενὲς δημόσιον πρὸ τοιαύτης καταστάσεως, ἧς οἱ δημιουργοὶ οὐδὲ νῦν ἔτι πρὸ τῆς γενικῆς ἀποδοκιμασίας καὶ κατακρίσεως καὶ πρὸ τοῦ διανοιγομένου ὑπ' αὐτῶν χάους ὑποχωροῦσι. Πλὴν μάτην οἱ δρᾶσται καὶ οἱ συνήγοροι αὐτῶν προσπαθοῦσιν, ἀποκρύπτοντες τοὺς κυρίους πόθους, νὰ πείσωσι τὸ δημόσιον, τὸ μὲν ὅτι ἐπίγνωσις καθήκοντος καὶ ἐξέγερσις συνειδήσεως ἱερᾶς ὑπηγόρευσαν αὐτοῖς τὴν ἐπιδίωξιν ἀνατροπῆς τοῦ παρόντος ἐκκλησιαστικοῦ καθεστῶτος, τὸ δὲ ὅτι ἐν πληρεστάτῃ εὑρίσκονται τάξει πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὰ θέσμια τῆς Ἐκκλησίας. Τὰ πράγματα βοῶσι τρανώτερον τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ ἡ ἀλήθεια πρὸ πολλοῦ ἤδη ἔλαμψε καὶ ἐφώτισε τοὺς εἰλικρινῶς περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ἐνδιαφερομένους.

Ταῦτα προοιμιαζόμεθα, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν φυλλάδιον ὑπὸ ἐγκρίτου δῆθεν κληρικοῦ ἐκδοθέν, πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ὁμάδος τῶν ὀκτὼ σεβ. μητροπολιτῶν, γέμον τόσων λογικῶν σφαλμάτων, ἐκ προθέσεως βεβαίως ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος αὐτῶν, ὅσων καὶ νομικῶν σοφισμάτων καὶ διαστρεβλώσεων.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡμῖν νὰ ἐπέμβωμεν εἰς τὰ τῆς συνειδήσεως τῶν ὀκτὼ σεβ. μητροπολιτῶν, οὐδὲ νὰ ἐπιβάλωμεν αὐτοῖς νὰ φρονῶσιν ἄλλως ἢ ὡς φρονοῦσι περὶ τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ νῦν ἀρχηγοῦ αὐτῆς· ἀνάγκη ὅμως νὰ διευκρινισθῇ καὶ ἐξηγηθῇ τίνα ἐκ τοῦ νόμου ἀπορρέουσι τοῖς συνοδικοῖς δικαιώματα μονομεροῦς ἐνεργείας πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ διοικητικοῦ καθεστῶτος τῆς Ἐκκλησίας.

Οἱ διεξερχόμενοι τοὺς ἀπὸ ἐτῶν 45 ἰσχύοντας Γενικοὺς Κανονισμοὺς ματαίως ζητοῦσι νὰ ἀνεύρωσι διάταξίν τινα, καθ' ἣν οὐχὶ μερὶς, ἀλλ' ὁλόκληρος ἡ ἱερὰ Σύνοδος κέκτηται τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναφέρεσθαι μονομερῶς πρὸς τὴν αὐτοκρατ. Κυβέρνησιν καὶ ζητεῖν τὴν παῦσιν τοῦ Πατριάρχου· εὐτυχῶς τοῦτο ἀνομολογεῖ καὶ ὁ ἔγκριτος τοῦ φυλλαδίου κληρικὸς μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἀναγράφει ἀνακριβὲς τὸ σχετικὸν ἄρθρον τῶν κανονισμῶν, καθ' ὃ, οὐχὶ τὰ δύο τρίτα τῶν δύο Σωμάτων παύουσι τὸν Πατριάρχην, ἀλλὰ κατ' ἐλάχιστον τὰ δύο τρίτα ἐξ ἑκατέρου τῶν Σωμάτων.

Τούτων λοιπὸν οὕτως ἐχόντων, οὐδὲν ἐδικαιοῦντο

νομίμως νὰ σκεφθῶσι καὶ νὰ πράξωσιν **οἱ ὀκτὼ** μονομερῶς καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῶν συναδέλφων αὐτῶν κληρικῶν τε καὶ λαϊκῶν κατὰ τοῦ Πατριάρχου, διότι πᾶν οἱονδήποτε ἐπίσημον διάβημα αὐτῶν ἦτον ἔκνομον, οἷον καὶ ἐχαρακτηρίσθη κυβερνητικῶς διὰ τοῦ γνωστοῦ πρὸς τὰ Πατριαρχεῖα τεσκερὲ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ὑπὸ ἡμερομηνίαν 17 ὀκτωβρίου 1904 τὸ τῆς ἀποκηρύξεως τοῦ Πατριάρχου διάβημα αὐτῶν.

Δὲν θέλομεν, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἴπομεν, νὰ ἐπεμβῶμεν εἰς τὰ τῆς συνειδήσεως **τῶν ὀκτὼ**, οὐδὲ νὰ συζητήσωμεν τὸ ἀληθὲς τῶν κατὰ τοῦ πατριάρχου ποικίλων αἰτιάσεων αὐτῶν, τῶν διατυπουμένων ἔν τε τῷ γνωστῷ Ὑπομνήματι καὶ ἀλλαχοῦ· ἀλλ' ἐνώπιον τοῦ τόσον σαφοῦς καὶ ρητοῦ γράμματος τῶν Γεν. Κανονισμῶν φρονοῦμεν ὅτι οὗτοι εὑρίσκονται ἐκτὸς τοῦ νόμου καὶ ἑπομένως ἐπιβάλλεται ἡμῖν νὰ ἐρωτήσωμεν αὐτοὺς ἐὰν παρευρέθηταν ἐν ταῖς συνεδριάσεσιν εἴτε τῆς Ἱ. Συνόδου εἴτε τῶν δύο σωμάτων καὶ συνυπέγραψαν ἐν τοῖς πρακτικοῖς, τοῖς διαλαμβάνουσι τὰς συζητήσεις καὶ ἀποφάσεις περὶ πάντων τῶν ἐν τῷ Ὑπομνήματι ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν ζητημάτων μέχρι τῆς 30 σεπτεμβρίου παρελθόντος ἔτους· διότι ἀπορίας ἄξιον τί ἔπραττον τότε παρακαθήμενοι ἐν ταῖς συνεδριάσεσι καὶ τίνι λόγῳ καὶ δικαιώματι ἀπονέμουσιν ἤδη χαρακτηρισμοὺς ἀνοικείους εἰς τὰς ὑπὸ τῶν διαφόρων τμηματαρχῶν ἐγκρίσει καὶ ἀποφάσει τῆς πλειονοψηφιάστων δύο σωμάτων, ἐκδοθείσας καὶ δημοσιευθείσας ἐκθέσεις περὶ τῆς νομιμότητος τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῆς πορείας τοῦ Πατριάρχου.

Πλὴν δὲ τούτου, εἰς ἕκαστον χριστιανὸν ἐγείρεται λογικῶς ἡ ἀπορία τίνος ἕνεκεν ἄρά γε τηλικαύτη ὑφίστατο καὶ ὑφίσταται διαφορὰ γνωμῶν μεταξὺ ὀκτὼ μὲν ἀφ' ἑνὸς συνοδικῶν ἀρχιερέων, θεωρούντων ἔνοχον τόσων παρανόμων πράξεων τὸν Πατριάρχην, δώδεκα δ' ἀφ' ἑτέρου κληρικῶν ὁμοῦ καὶ λαϊκῶν, φρονούντων πᾶν τοὐναντίον περὶ τῆς Α.Θ.Π. καὶ ταῦτα ἀφοῦ ἐκ τῶν ὀκτὼ οἱ τέσσαρες μόλις πρὸ μικροῦ καὶ πρώτην ταύτην φορὰν παρεκάθησαν ὡς μέλη τῆς Ἱ. Συνόδου; μήτοι ὀξυτέρα ἀντίληψις διακρίνει τοὺς πρώτους ἀπὸ τῶν δευτέρων; μήτοι μείζων ἀνεξαρτησία γνώμης καὶ συνειδήσεως ἀγνότης καὶ εἰλικρίνεια; Περὶ τούτου μόνον ὁ βίος καὶ τὰ προηγούμενα καὶ ἡ ποιότης τῶν συμφερόντων τῶν συναφῶν πρὸς τὴν θέσιν ἑκάστου, ὡς συνοδικοῦ ἢ ὡς συμβούλου δύνανται νὰ πληροφορήσωσι τὸ Δημόσιον. Ἄνευ ἐλέγχου καὶ ἐξετάσεως τούτων τὸ πρόβλημα καθίσταται δυσεπίλυτον.

Κἀκεῖνοι ὅμως οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα, ἐπειδὴ οὐδὲν ἀπίθανον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἡμεῖς παραδεχόμεθα πρὸς στιγμὴν ὅτι οἱ ὀκτὼ εὑρίσκονται οὐσιαστικῶς ἐν τῷ δικαίῳ ὑπὲρ τοὺς δώδεκα. Ὡς μειονοψηφία λοιπὸν οὗτοι ἐν τοῖς δυσὶ σώμασι τί ἐδικαιοῦντο ἐκ τοῦ νόμου νὰ πράξωσι; καθ' ἡμᾶς ἢ νὰ μείνωσιν εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν διαμαρτυρόμενοι, πείθοντες, διαφωτίζοντες καὶ τοὺς ἄλλους, ἢ ἂν ἔβλεπον τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ δώσωσι διέξοδον εἰς τὴν ἐξεγηγερμένην συνείδησιν αὐτῶν, ὤφειλον παραιτούμενοι ἐν σώματι τὰ συνοδικὰ καθήκοντα, νὰ ἀπέλθωσιν ἀμέσως εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐτῶν καὶ νὰ μὴ παραμείνωσιν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐν τῇ πρωτευούσῃ, παρέχοντες ἀφορμὴν εἰς λόγους καὶ ὑποθέσεις ὅτι ἐθήρευον ἀλλαξοπατριαρχείαν ἐκ ποταπῶν ἐλατηρίων καὶ πόθων, κατὰ τὴν ἔκφρασιν διαπρεποῦς καθηγητοῦ τῆς Ἱστορίας ἐν τῷ ἐθνικῷ πανεπιστημίῳ.

Ἔλθωμεν δὲ ἤδη μερικῶς εἰς τὸ ἐπεισόδιον τοῦ Δυρραχίου, ἐξ οὗ ἐξερράγη ἡ ἀπὸ πολλοῦ ὑπολανθάνουσα κρίσις.

Πολλὰ τὰ τεκμήρια ὅτι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1902 ἐπεδιώκετο ἡ ἤδη ἐκραγεῖσα κρίσις καὶ ἐπεζητοῦντο αἱ ἀφορμαὶ καὶ τὰ ἐπιτήδεια ὄργανα· καίτοι δέ τινες τῶν πρωτεργατῶν καὶ θεμελιωτῶν τῆς **καλῆς** ἰδέας ἦλθον καὶ παρῆλθον, ἐφρόντισαν ὅμως νὰ μυήσωσι καταλλήλως εἰς τὰ σχέδια τοὺς ὁμόφρονας καὶ ὁμοτρόπους διαδόχους αὐτῶν, οἷς ἔλαχεν ὁ κλῆρος καὶ ἡ τιμὴ τῆς ἐκτελέσεως τῶν σχεδίων. Ἓν ἐκ τῶν πολλῶν τεκμηρίων εἶναι καὶ ἡ προσφάτως ἐν τῇ «Ἐκκλ. ἀληθείᾳ» δημοσιευθεῖσα ἐπιστολὴ ἐκ Πύργου τῆς Ἀγχιάλου. Ἡμεῖς δὲν θὰ ἐπιχειρήσωμεν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὰ ἄδυτα τῶν ἀναλαβόντων τὸν **ἔντιμον** ἀγῶνα οὐδὲ νὰ μνημονεύσωμεν ἐνταῦθα ὑπό τίνας καὶ πρότερον προφάσεις ἐζητήθη νὰ γένηται ἀπόπειρα ῥήξεως· δὲν λησμονοῦμεν ὅμως μετὰ πόσων ἐλπίδων, παρὰ τὰς ὑποκριτικάς τινων ἐπαγγελίας πίστεως πρὸς τὸ καθεστὸς, ἀνεμένετο πέρυσιν ὑπ' αὐτῶν ἡ ἔλευσις τῶν προσκληθέντων νέων συναδέλφων συνοδικῶν, ὧν πρώτιστον χρέος καὶ καθῆκον ὑπῆρξεν, ἅμα τῇ ἐλεύσει, ἡ ἀναπέτασις τῆς σημαίας τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἡ ἐπιζήτησις ἀφορμῆς καὶ προφάσεως ἵνα ῥίψωσι τὸν κῦβον. Ἐπὶ τέλους ἡ πρόφασις ἐπενοήθη, καὶ ὁ ἅγιος Δυρραχίου ἔδωκε τὸ σύνθημα τῆς ἐξεγέρσεως διὰ τῆς ἐπὶ συνόδου ἀπαγγελίας τοῦ γνωστοῦ κατηγορητηρίου, διὰ τοῦ ὁποίου οὐδὲν πλειότερον κατηγορεῖ τοῦ Πατριάρχου ἢ **ὅτι προκαλεῖ ποικιλοτρόπως ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τοὺς συνοδικοὺς ἀρχιερεῖς, ὅτι παραγνωρίζει τὴν θαυμαστὴν μετριοπάθειαν αὐτῶν, ὅτι δὲν ἐκτιμᾷ τὸ ἀνεπηρέαστον τοῦ φρονήματος αὐτῶν, ὅτι κακίζει καὶ χρω-**

ματίζει αὐτοὺς καὶ ὅτι ὡς πατριάρχης νομοταγὴς δὲν τηρεῖ ἀπαρεγκλίτως καὶ δὲν ἐφαρμόζει τὴν ἐν ἅπασι τοῖς εὐνομουμένοις σωματείοις κρατοῦσαν ἀρχὴν τῆς διαλύσεως πάσης ἀναφυομένης διαφορᾶς διὰ τῆς πλειονοψηφίας. Ἔχων δὲ ὑπ' ὄψιν ὁ κατήγορος παρατήρησίν τινα τοῦ Πατριάρχου γενομένην περὶ αὐτοῦ ἐν τῇ προλαβούσῃ συνεδριάσει, ὅτι ὡς διδάσκαλος τῆς ἱερᾶς θεολογίας ἔδει νὰ ἔχῃ πλήρη καὶ σαφῆ γνῶσιν κανονικοῦ τινος ζητήματος, προσέθετο **ὅτι ἐξ εὐλαβείας πρὸς τὸ πατριαρχικὸν ἀξίωμα καὶ πρὸς τὸν ἱερὸν συνοδικὸν περίβολον ἐπέχει νὰ σχολιάσῃ τοὺς λόγους τούτους ἀπαναινόμενος τὰς ἀντεγκλήσεις** ΩΝ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝ.

Ἀτυχῶς οἱ ὀκτὼ σεβ. μητροπολῖται οἱ ἀποτελοῦντες τὴν πλειονοψηφίαν τῆς Ἱ. Συνόδου προσκληθέντες εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἵνα ἀναλάβωσι τὴν προσήκουσαν αὐτοῖς θέσιν δικαστοῦ, ἐπελάθοντο ἑαυτῶν καὶ τῆς θέσεως αὐτῶν καὶ ἀντὶ δικαστοῦ καὶ διαιτητοῦ ἀνέλαβον τὸ πρόσωπον προκατειλημμένου συνηγόρου, ἀποφηνάμενοι προκαταβολικῶς ὑπὲρ τοῦ πελάτου αὐτῶν, εἰς βαθμὸν ὥστε οὐδὲ τυπικὴν κἂν νὰ δεχθῶσι πρὸς στιγμὴν ὑποδικίαν αὐτοῦ, ἀλλὰ νὰ ἐγκαταλίπωσι τὰς συνοδικὰς αὐτῶν ἕδρας, νὰ ἀνυψώσωσι τὸ ζήτημα εἰς περιωπὴν ζητήματος ὑψίστου ἐνδιαφέροντος καὶ νὰ πράξωσιν ὅ,τι ἔπραξαν ὑπὲρ διασώσεως τῶν καταπατουμένων δῆθεν δικαιωμάτων τῆς ἱεραρχίας· (βλέπε ἐγκύκλιον ἁγ. Ἐφέσου τῆς 25 ὀκτωβρίου 1904).

Τῶν πραγμάτων ἱστορικῶς οὕτως ἐχόντων, ὁ ἔγκριτος τοῦ φυλλαδίου κληρικὸς ὀρθῶς καὶ ἐπακριβῶς ἔθετο μέχρι τινὸς τὸ ζήτημα προβάλλων ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι ὧδε πως τὴν ἐρώτησιν: «ἀρχιερεύς τις ἀγορεύων ἐν τῇ Ἱ. Συνόδῳ ἐκφράζεται τυχὸν διὰ τρόπου ἀπρεποῦς περὶ τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τούτου, τί δύναται νὰ γίνῃ νομίμως κατὰ τοῦ τοιούτου ἀρχιερέως;» Καθ' ἡμᾶς πρῶτος ἔκδικος κατὰ τοῦ τοιούτου ἀρχιερέως τυγχάνει ἡ Ἱ. Σύνοδος, ἥτις ἐν τῷ μέρει αὐτῆς ἐτάχθη φύλαξ καὶ φρουρὸς τοῦ πατριαρχικοῦ ἀξιώματος, οὐδέποτε καὶ ὑπ' οὐδενὸς ἀποινεῖ προσβαλλομένου καὶ ἥτις ὤφειλεν ἐν τῇ προκειμένῃ περιστάσει, τοῦ προσβαλόντος ἁγ. Δυρραχίου ἱσταμένου πρὸς στιγμὴν ἐκτὸς τῆς συνεδριάσεως, νὰ κανονίσῃ ἀπαθῶς τὰ τοῦ ἐπεισοδίου κατὰ τὸν βαθμὸν καὶ τὴν σημασίαν τοῦ πταίσματος. Βεβαίως ἡ ἐκτίμησις τῶν πραγμάτων καὶ ὁ ὁρισμὸς τῆς ποινῆς ἀπέκειντο εἰς τὴν Ἱ. Σύνοδον, κρίνουσαν κατὰ πλειονοψηφίαν. Ἀτυχῶς ὅμως, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐλέχθη, εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν εἴτε ἐξ ἀγνοίας εἴτε ἐξ ὑστεροβουλίας τινός, οἱ ὅροι ἀνετράπησαν, τῆς πλειονοψηφίας τῆς Ἱ. Συνόδου οὐ μόνον φαινομενικῶς κἂν μὴ τηρησάσης τὴν δέουσαν ἀμεροληψίαν, ἀλλ' ἐν ζητήματι τόσον ἁπλῷ καὶ ἐπουσιώδει τὰ ἔσχατα ἀποτολμησάσης, παρὰ τὰς ἀλλεπαλλήλους ἠπίας καὶ συνετὰς πατριαρχικὰς παρακελεύσεις, καὶ περιαγαγούσης λεληθότως ἑαυτὴν εἰς τὴν θέσιν συνενόχου καὶ συνυποδίκου τοῦ ἁγ. Δυρραχίου.

Ὁ ἔγκριτος κληρικὸς τοῦ φυλλαδίου γνωματεύει ὅτι τὸ ἐπεισόδιον τοῦ ἁγ. Δυρραχίου ἔδει νομίμως νὰ διευθετηθῇ κατὰ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ Γ'. κεφαλαίου τοῦ περὶ σχηματισμοῦ τῆς Ἱ. Συνόδου τῶν Γεν. Κανονισμῶν, ἔχον οὕτω: «Οὐδεὶς τῶν ἀρχιερέων, εἴτε συνοδικῶν εἴτε μή, δύναται νὰ καταλέγῃ κατὰ τοῦ Πατριάρχου διασύρων αὐθαδῶς τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ προσβάλλων τὴν ὑπόληψιν αὐτοῦ· ἂν δέ τις φανῇ οὕτω πράττων, πρῶτον νὰ συμβουλεύηται ἠπίως παρὰ τοῦ Πατριάρχου, δεύτερον νὰ ἐπιπλήττηται συνοδικῶς, καὶ τρίτον, ἐὰν παρακούσας δὲν ἤθελε συνέλθῃ, νὰ παιδεύηται κατὰ τὸ ἀνῆκον»· Ἀλλ' ὡς ἕκαστος παρατηρεῖ, τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀποβλέπει εἰς τὸν ἐκτὸς τῆς Συνόδου διασυρμὸν τοῦ πατριαρχικοῦ ὀνόματος παρ' οἱουδήτινος ἀρχιερέως, οὐδαμῶς δὲ εἰς τὰς κατὰ πρόσωπον, ἐν συνεδρίᾳ μάλιστα, προσβολάς, τὰς ὁποίας οὐδὲ προεῖδον κἂν οἱ συντάξαντες τοὺς Γεν. Κανονισμοὺς διὰ τὸ ἀνέλπιστον. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν τὸ ἄρθρον τοῦτο, εὐτυχῶς ἢ ἀτυχῶς, περιῆλθεν εἰς παντελῆ σχεδὸν ἀχρηστίαν, διότι ὁ ἐν ὁδοῖς καὶ ἀτμοπλοίοις καὶ ἐν παντὶ τόπῳ διασυρμὸς τοῦ πατριαρχικοῦ ὀνόματος ἐξασκεῖται ἀδεῶς ὑπὸ πάσης τάξεως καὶ βαθμοῦ κληρικῶν.

Ἡ δικαιωγὴ καὶ ἡ στάσις τῶν ὀκτὼ σεβ. μητροπολιτῶν, λιποτακτησάντων ἐν σώματι, παρακτησαμένων ὁριστικῶς οὐ μόνον τὰ συνοδικὰ αὐτῶν καθήκοντα, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν ἄλλην σχετικὴν ὑπηρεσίαν, ὡς προέδρων καὶ μελῶν διαφόρων σωματείων, ἀνενεχθέντων παρανόμως διὰ μασβατᾶ, συνταχθέντος ἐν παρασυναγωγῇ, πρὸς τὴν αὐτοκρατορικὴν Κυβέρνησιν καὶ δηλωσάντων ὅτι ἐκήρυξαν ἔκπτωτον τὸν Πατριάρχην καὶ διέκοψαν ἀμετακλήτως πᾶσαν πρὸς αὐτὸν σχέσιν διά τε τὸ ζήτημα τοῦ ἁγ. Δυρραχίου καὶ δι' ἄλλους λόγους κανονικούς, δὲν ἦτο δυνατόν, εἰ μὴ νὰ προκαλέσωσι τὴν προσοχὴν καὶ τὴν μέριμναν τοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς πλειονοψηφίας τῶν Δύο Σωμάτων, οἵτινες, ὡς νόμιμος καὶ ὑπεύθυνος ἀρχή, ὤφειλον, συμπληροῦντες τὸ σχηματισθὲν κενόν, νὰ προνοήσωσι περὶ τῆς ταχυτέρας ἐπαναλήψεως τῆς διακοπείσης λειτουργίας.

Ἐντεῦθεν ὅμως, καὶ ἰδίᾳ μετὰ τὴν παρὰ τῆς αὐτο

κρατορικῆς Κυβερνήσεως ἀπόρριψιν τοῦ μασβατᾶ καὶ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ προσφιλεστάτου σχεδίου, ἄρχεται σύγχυσις φρενῶν μᾶλλον ἢ νομίμων δικαιωμάτων καὶ ἀξιώσεων ἀπὸ μέρους τῶν **ὀκτὼ,** οἵτινες ἀντὶ νὰ ἐρωτῶσιν ἑαυτοὺς ὑπὸ τίνα ἐπίσημον καὶ νόμιμον ἰδιότητα, λιποτάκται αὐτοὶ καὶ καταπατηταὶ τῶν θεσμῶν ἐγείρονται, ἐρωτῶσι τὸν Πατριάρχην, κατὰ τίνα νόμον μὴ ἔχων ἀπαρτίαν, μηδὲ πλειονοψηφίαν συνοδικὴν, ἀπέλυσε τόν τε ἅγιον Δυρραχίου καὶ τρεῖς ἄλλους τῶν συνοδικῶν αὐτῶν καθηκόντων καὶ προσεκάλεσεν ἑτέρους εἰς ἀντικατάστασιν; πῶς ἐδέχθη ἀνάμιξιν τῶν λαϊκῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου εἰς δίκην ἀρχιερέως καὶ εἰς συγκρότησιν Συνόδου;

Ἀγνοοῦσιν ἆρά γε ἢ προσποιοῦνται ἄγνοιαν οἱ σεβ. ἅγιοι ὀκτὼ πρῴην συνοδικοὶ καὶ ὁ μετ' αὐτῶν ἔγκριτος κληρικὸς ὅτι αἱ πράξεις τοῦ Πατριάρχου ἐλέγχονται καὶ κρίνονται ὑπὸ συνόδου νομίμου καὶ κανονικῆς; ἀγνοοῦσιν ὅτι λιποτακτήσαντες καὶ ἀποσχισθέντες τοῦ κανονικοῦ αὐτῶν ἀρχηγοῦ, κατέστησαν αὐτοὶ καθ' ἑαυτοὺς ἔκπτωτοι τῆς ἀξίας τοῦ συνοδικοῦ, πρὸς δὲ καὶ νόμῳ ὑπεύθυνοι διὰ τὰς ἐν παρασυναγωγῇ κατατολμηθείσας παρανόμους καὶ πρωτακούστους πράξεις αὐτῶν; ἀγνοοῦσιν ὅτι, αἱ ἐφ' αἷς ἐρωτῶσι πράξεις τοῦ Πατριάρχου, ἐγένοντο μετὰ τὴν λιποταξίαν αὐτῶν, μεθ' ἣν οὐδεμίαν πλέον αἱ σεβασμιότητες αὐτῶν φέρουσι νομικὴν ὑπόστασιν συνοδικῶν; ἀγνοοῦσιν ὅτι, τῶν Γεν. κανονισμῶν μὴ ὁριζόντων τὴν συνοδικὴν ἀπαρτίαν, δύναται ὁ Πατριάρχης, ἐν ἐκτάκτοις, ὡς ἡ παροῦσα, περιστάσεσι, διεξάγειν τὰς τοῦ θρόνου ἐπειγούσας μάλιστα ὑποθέσεις μεθ' ὅσων ἂν εὑρεθῇ συνοδικῶν μελῶν, κατὰ τὰ ὑπάρχοντα ἱκανὰ παραδείγματα ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν Γεν. Κανονισμῶν; Ἀγνοοῦσιν ὅτι ὁμὰς συνοδικῶν ἀρχιερέων, ἔστω καὶ πλειονοψηφοῦσα, ὑπόκειται εἰς νόμους πειθαρχικοὺς καὶ δὲν δύναται ἀποινεὶ νὰ διαθέτῃ κατὰ βούλησιν τὰ κατ' αὐτὴν, ὑποδεικνύουσα μὲν καὶ ἐφαρμόζουσα εἰς ἄλλους Νόμους καὶ κανόνας ἱεροὺς, ἑαυτὴν δὲ ἐξαιροῦσα ἀπὸ πάσης πρὸς τούτους ὑπακοῆς καὶ εὐπειθείας; ἢ ὅτι ὑπ' οὐδενὸς νόμου δέδοται αὐτῇ τὸ δικαίωμα νὰ λιποτακτῇ μὲν ὅταν θέλῃ καὶ νὰ ἐνεργῇ παρασυναγωγικῶς, νὰ ἐπανέρχηται δὲ ἀκωλύτως ἐν ἀποτυχίᾳ τῶν σχεδίων αὐτῆς· καὶ συνάμα, κατηγορουμένου ἀνευλαβῶς τοῦ Πατριάρχου καὶ περιυβριζομένου κατὰ πρόσωπον ἐν πλήρει συνεδριάσει, αὐτὴ καὶ μόνη, κατὰ τὰ ἑκάστοτε συμφέροντα καὶ τὰς διαθέσεις νὰ ἀποφαίνηται, ἂν ἡ προφανεστάτη θρασύτης καὶ ἀνευλάβεια φέρει ἢ οὔ τὸν χαρακτῆρα θρασύτητος καὶ ἀνευλαβείας, τοῦ οἰκουμ. Πατριάρχου μὴ κεκτημένου ὡς πρὸς τοῦτο, οὐδ' ὅσον ὁ πρόεδρος τοῦ τυχόντος συλλόγου ἢ ἀδελφότητος δικαίωμα, νὰ διατάξῃ δηλονότι τὸν προπέτην συνοδικὸν νὰ σταθῇ ἐπὶ μικρὸν ἐκτὸς τῆς συνεδριάσεως;

Ἐὰν ταῦτα ἀγνοῶσι πράγματι, πιστεύομεν ὅτι ἐπιστρέφοντες εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐτῶν, θὰ ἐπανέλθωσι ποτε ἱκανὰ δεδιδαγμένοι ἐκ τῆς ἤδη κτηθείσης πείρας, δὲν θὰ ἐπιμένωσι δὲ παρέχοντες ἀλόγως πράγματα τῇ ἀνεξικάκῳ μητρὶ αὐτῶν Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐνοχλοῦντες τὴν σεβαστὴν αὐτοκρ. Κυβέρνησιν, ἥτις, ἂν καὶ πρὸς στιγμὴν ἐφάνη μερικῶς διστακτικὴ, οὐδέποτε ὅμως θὰ δεχθῇ νὰ δικάσῃ Ἀρχὴν ἀνεγνωρισμένην ἐν ἀντιδικίᾳ μετὰ ὀκτὼ ὑποκειμένων καὶ ὑπολόγων Αὐτῇ λειτουργῶν, κατὰ τὴν τούτων θερμὴν ἐπιθυμίαν καὶ αἴτησιν.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΝΕΑΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΥ ΤΩΝ 8

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφὲ,

Ἐπειδὴ καθῆκόν μου θεωρῶ, ὅπως τηρῶ ἐνήμερον τὴν ὑμ. λίαν μοι περισπούδαστον Σεβασμιότητα, περὶ τῶν κακῇ μοίρᾳ γενομένων ἐκτρόπων ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιαστικοῖς πράγμασι, διὰ τὴν ἄντικρυς πρὸς τοὺς ἐθνικοὺς Κανονισμοὺς ἀντικειμένην πολιτείαν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ πατριάρχου κ. Ἰωακείμ, ἐπέστειλα τῇ 25 παρελθόντος ὀκτωβρίου τῇ ὑμετ. ἀγάπῃ περὶ τῶν μέχρι τότε λαβόντων χώραν.

Συνεχίζων νῦν τὰ ἔκτοτε γενόμενα, ἀνακοινοῦμαι τῇ ὑμετ. ἀγαπητῇ σεβασμιότητι ὅτι, εἰ καὶ ἐξηναγκάσθημεν νὰ διακόψωμεν πᾶσαν ἐπίσημον μετὰ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἐπικοινωνίαν καὶ σχέσιν ἕνεκα ἀλλεπαλλήλων αὐτῆς **κανονικῶν** καὶ ἀντικανονιστικῶν πράξεων καὶ ἐνεργειῶν, εἰς τὴν εἰρήνην ὅμως καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Ἐκκλησίας ἀποβλέποντες, τὰ ἐκ τῆς παρατάσεως τῆς κρίσεως τὰ μέγιστα ἀπειλούμενα, ἅπερ καὶ μόνα ἀείποτε πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχομεν, κοινῇ καὶ ὁμοφώνῳ γνώμῃ ἀπεφασίσαμεν ὅπως ἐν σώματι ἔλθωμεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καὶ λόγους εἰρηνικοὺς πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Πατριάρχην ἀποτείνοντες, πειραθῶμεν τὸ ἔσχατον ἵνα μαλάξωμεν τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἐνέγκωμεν, ὧν διαπράττεται τῇ Ἐκκλησίᾳ διὰ τῆς παρανόμου αὐτοῦ πολιτείας ἀνηκέστων κακῶν. Τοῦτο δὲ καὶ ἐπράξαμεν καὶ προσελθόντες, «λήθη τῶν γενομένων, Παναγιώτατε, καὶ εἰρήνη ἔστω ἡμῖν ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς εἰς τὸν Νόμον καὶ τὰ καθεστῶτα ἐπανόδου ἁπάντων ἡμῶν»· ἀλλ' ἡ Α. Θ. Π. ὁ Πατριάρχης πρὸς κοινὴν ἁπάντων ἔκπληξιν ἐφάνη καὶ πάλιν ἄκαμπτος, ὡς μὴ ὤφελε, καὶ ἀνένδοτος· οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν πα-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ім. ІВ. ІВАНИКОВА

τρικὴν καὶ φιλοδίκαιον ὑψηλὴν ἐπιθυμίαν τῆς Α. Α. Μ. τοῦ τρισεβάστου ἡμῶν ἄνακτος, οὗ τὰ ἔτη εἴησαν μακρὰ, εὐκλεᾶ καὶ πανευδαίμονα, ἣν ἐξεδήλωσε δι' ὑψηλοῦ αὐτοκρατ. ἰραδὲ, κοινοποιηθέντος ἡμῖν ἐπισήμως ὑπὸ τῆς Α. Υ. τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ πρὸς τὴν τελευταίαν ἀπόφασ.ν τῆς αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, τὴν γενομένην ἐν τῷ ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ ἐπὶ τῇ βάσει ἐκθέσεως τῆς διορισθείσης δι' αὐτοκρ. ἰραδὲ τετραμελοῦς ἐξ ὑπουργῶν ἐπιτροπῆς, δι' ἧς σαφῶς ἡ σεβαστὴ Κυβέρνησις ἀποφαίνεται ὅτι: «ἐπὶ τῇ βάσει » τῶν φιρμανίων καὶ τῶν κανονισμῶν, ὁ καταρτισμὸς » καὶ ἡ συγκρότησις τῆς Συνόδου οὐδαμῶς ἄλλως δυ- » νατὸν εἶναι ἵνα γένηται, εἰμὴ, προσκαλουμένων ὑπὸ » τοῦ Πατριάρχου τῶν νομίμων συνοδικῶν, μεθ' ὧν » συνεργαζόμενος, ὀφείλει ὅπως ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν νο- » μιμότητα πάσας τὰς μέχρι τοῦδε γενομένας πρά- » ξεις», καὶ πρὸς τὴν ὑψηλὴν ἐπιθυμίαν τῆς Α. Α. Μ. τοῦ φιλολάου ἡμῶν ἄνακτος καὶ πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς αὐτοκρ. Κυβερνήσεως ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀντέταξε πείσμονα καὶ ἀπόλυτον ἄρνησιν. Ἐφαντάσθη, φαίνεται, ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὅτι δύναται ἵνα ἀνατρέψῃ προαιώνιον καὶ ἀναλλοίωτον τῆς Ἐκκλησίας πολίτευμα καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὑπεισαγάγῃ τὴν ὅλως ξένην πρὸς τὴν ὀρθοξίαν καὶ **παπισμοῦ**! ὄζουσαν ἀπολυταρχίαν. Καὶ ὅμως εὑρέθησαν τέσσαρες ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ, ἐκ τῆς κανονικῆς Συνόδου τῆς ὑπερασπυνομένης τῶν νομίμων αὐτῆς δικαίων, οἵτινες οὐ μόνον ἐπιδοκιμάζουσι τὴν παράνομον τῆς Α. Θ. Παναγιότητος πολιτείαν, ἀλλὰ καὶ ὑποστηρίζουσιν αὐτὴν μετὰ τῶν παρὰ πάντα κανόνα καὶ νόμον προσελθόντων ὡς συνοδικῶν ἑτέρων τεσσάρων ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν. Ἀλλ' ὅσον τοῦτο καιρίως λυπεῖ πάντα εἰλικρινῶς πονοῦντα τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν, τοσοῦτον ἀφ ἑτέρου μείζονα παρέχεται παραμυθίαν τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ πλειονότης τῆς ἱεραρχίας **ἐπισήμως**! κατέκρινε τὴν ἔκτροπον πολιτείαν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ **ἐπεκρότησεν** εἰς τὴν ἔννομον στάσιν τῶν νομίμων συνοδικῶν. Καὶ ἡ μὲν σεβαστὴ Κυβέρνησις εὐελπιστοῦμεν ὅτι πάντα τὰ μέσα τῆς ἐπιεικείας ἐξαντλήσασα, θὰ δώσῃ δικαίαν εἰς τὸ ζήτημα λύσιν· ἀλλ' ἐὰν τυχὸν ἀναβληθῇ ἐπὶ μακρὸν ἔτι ἡ ὁριστικὴ αὐτῆς ἐτυμηγορία καὶ παραταθῇ, παρὰ πᾶταν προσδοκίαν, ἡ ἔκρυθμος τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων κατάστασις, τότε τί δέον γενέσθαι ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ; Ἡμεῖς, ὡς καὶ τῇ 25 ὀκτωβρίου ἐπέστειλα, θεωροῦντες ἱερὸν, ὃν ἀνελάβομεν ἀγῶνα, πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἀπαραγράπτων τῆς ἱεραρχίας δικαιωμάτων, ἐνεκαρτερήσαμεν μέχρι τοῦδε καὶ οὐ διαλείπομεν ἐγκαρτεροῦντες πρὸς ἐπικράτησιν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου καὶ πρὸς περιφρούρησιν τῶν τιμιωτάτων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους συμφερόντων τῶν ἐδραζομένων ἐπὶ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν διεπόντων τὰ καθ' ἡμᾶς νόμων καὶ Κανονισμῶν· ἀλλ' εἰς ὃ σημεῖον, ὡς μὴ ὤφελε, περιῆλθον τὰ πράγματα, πᾶσα περαιτέρω μερικὴ ἐνέργεια οὐ μόνον **ἄσκοπος**, ἀλλὰ καὶ ἀλυσιτελὴς εἶναι. Ἐπιβάλλεται ἄρα φανερὰ καὶ δεδηλωμένη ἐνέργεια ἁπάσης τῆς Ἱεραρχίας, ἅτε ἐξ ἴσου ἐνδιαφερομένης. Καθ' ἡμᾶς δὲ ἡ σύστασις ἁρμοδίου ἐξ ἀρχιερέων δικαστηρίου, κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας συγκροτουμένου, ὅπως θεωρήσῃ καὶ δικάσῃ τὴν μεταξὺ τοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς **νομίμου πλειονοψηφίας** ὑφισταμένην διαφοράν, οὐ μόνον πρὸς τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας συνᾴδει, ἀλλὰ καὶ δύναται, ὃ πάντων πρώτιστον, νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὁριστικόν. Ἐὰν καὶ ἡ ὑμετ. λίαν περισπούδαστός μοι Σεβασμιότης ἀποδέχεται τὴν ἀδελφικὴν ταύτην γνώμην, παρακαλεῖται ὅπως, ὅσον ἔνεστι τάχιον, δηλώσῃ μοι τοῦτο ἀπαντῶσα, προσεπιδηλοῦσα συνάμα, εἰ δύναται εἰδοποιουμένη, ἵνα ἔλθῃ αὐτοπροσώπως εἰς βασιλεύουσαν, εἰ ἂν τυχὸν κωλυομένη ἀδυνατεῖ ὅπως ἔλθῃ ἀναθέσῃ τὴν γνώμην αὐτῆς ἑνὶ τῶν ἐνταῦθα παναγιωτάτων πρώην πατριαρχῶν ἢ καὶ τοῖς τρισὶν ὁμοῦ, δι' ἰδιαιτέρας καταλλήλου ἐπιστολῆς, πρὸς σύσκεψιν καὶ ὁριστικὴν περὶ τοῦ πράγματος ἀπόφασιν. Ταῦτα κατὰ καθῆκον ἀδελφικὸν ἔκρινα ἀναγκαῖον ὅπως ἀνακοινώσωμαι τῇ ὑμετ. περισπουδάστῳ μοι Σεβασμιότητι πρὸς πλήρη πληροφορίαν καὶ γνῶσιν τῶν πεπραγμένων ὑφ' ὑμῶν τῶν τὴν **νόμιμον πλειονοψηφίαν** ἀποτελούντων καὶ πρὸς ἀπαλλαγὴν πάσης ἐν τῷ μέλλοντι εὐθύνης.

Ἐπὶ τούτοις ἀδελφικῷ φιλήματι ἐν Κυρίῳ αὐτὴν κατασπαζόμενος διατελῶ

Ἐν Κων]πόλει τῇ 22 ἰανουαρίου 1905.

ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
καὶ πρόθυμος
† ὁ Βελεγράδων ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

(ἄνευ ὑπογραφῆς καὶ ἰδιαίτερον).

Ἡ πρὸς τὸν ἀναφερόμενον ἐν τῇ ἐπιστολῇ σκοπὸν πρόσκλησις τῶν μητροπολιτῶν τοῦ θρόνου **ἐγνώσθη**! ἤδη τῇ σεβαστῇ αὐτοκρατ. Κυβερνήσει, τῇ ὑπὲρ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐθνικῶν Κανονισμῶν λίαν ἐνδιαφερομένῃ καὶ τὴν **νομοτάγειαν**! ἡμῶν ἐκθύμως ὑποστηριζούσῃ, ὡς ὁ χρόνος δηλώσει· μηδόλως δὲ δώσει προσοχὴν εἰς τὰς ἀπειλὰς τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ τῶν περὶ αὐτὴν, προερχομένας οὐχὶ ἐξ εὐελπιστίας καὶ διατυμπανιζομένας διά τε ἐπιστολῶν καὶ δημοσιογραφικῶν ὀργάνων.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ім. І. І. МЕЧНИКОВА

ΔΗΛΩΣΙΣ

Εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐν τῷ προχθεσινῷ φύλλῳ τοῦ «Ταχυδρόμου» δημοσιευθέντων περὶ ἐπιδεινώσεως δῆθεν τῆς οἰκονομικῆς τῆς Θεολογικῆς σχολῆς θέσεως ἕνεκα τῆς ὡς μὴ ὤφελε δημιουργηθείσης γνωστῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀνωμάλου καταστάσεως, φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ δημοσίου, ὅτι ἡ οὐχὶ εὐάρεστος οἰκονομικὴ τῆς Σχολῆς κατάστασις, χρονολογουμένη ἄλλως τε ἀπὸ ἱκανῶν ἐτῶν ἕνεκα τῆς μὴ ἐγκαίρου καταβολῆς τῶν πρὸς αὐτὴν ἐτησίων δόσεων, καὶ βαθμηδὸν βελτιουμένη διὰ τῶν ἐνδελεχῶν ἐνεργειῶν τῆς ἑκάστοτε ἐφορίας, διατελεῖ σήμερον εἰς πολὺ ἀνθηροτέραν θέσιν ἢ κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἐκρήξεως καὶ τῆς δημιουργίας τῆς γνωστῆς ἀνωμάλου ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως, ὁπότε πρὸς κάλυψιν καὶ ἐπούλωσιν ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν ἠναγκάζετο ἡ προκάτοχος ἐφορία νὰ συνάπτῃ προσωρινὰ δάνεια ἀκολούθως πληρωθέντα, ὡς μαρτυροῦσι τὸ πρᾶγμα αὐτὰ τὰ λογιστικὰ τῆς Σχολῆς βιβλία· τὸ δὲ ληφθὲν ἐσχάτως μέτρον εὐαρίθμους τῶν ἁγίων ἀρχιερέων ἀποβλέπον, δὲν εἶναι τι ξένον καὶ κενὸν ὡς ἐνόμισε τάχα ἡ σύνταξις τοῦ ἐν λόγῳ φύλλου, ἀλλὰ πολλάκις τοῦ ἐνιαυτοῦ γινόμενον, ὅπερ κάλλιον παντὸς ἄλλου ἐνθυμεῖται βεβαίως αὕτη καθόσον ἐν παρομοίαις περιστάσεσι εὑρεστήθη μάλιστα ὅλως οἴκοθεν νὰ γράψῃ ἐπανειλημμένα περὶ τούτου ἐποικοδομητικὰ ἄρθρα.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 11 φεβρουαρίου 1905

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς ἐφορείας τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Πατριαρχικαὶ προσρήσεις.—Ἐντολῇ πατριαρχικῇ, ὁ ἐξ. ἄρχων καπουκεχαγιᾶς Ἀντώνιος βέης Οἰκιάδης, μεταβὰς τῇ παρελθούσῃ δευτέρᾳ παρὰ τῇ Α. Ὑ. τῷ ὑπουργῷ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν θρησκευμάτων Ἀβδουραχμὰν πασᾷ, συνεχάρη αὐτῷ ἐπὶ τῷ εὐφροσύνῳ γεγονότι τοῦ ἀραβῶνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Χικμὲτ βέη, μέλους τοῦ συμβουλίου τοῦ κράτους, μετὰ τῆς Α. Α. Ὑ. τῆς πριγκηπίσσης Ναϊλὲ Σουλτάνας, θυγατρὸς τῆς Α. Α. Μ. τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν Ἄνακτος.

Ἐκλογαὶ μελῶν Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου.—Ἐνεκρίθη σήμερον ὑπὸ τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου νὰ συνέλθωσιν οἱ κατ' ἐνορίας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐκλογεῖς εἰς συνελεύσεις τῇ Α' κυριακῇ τῶν νηστειῶν πρὸς ἐκλογὴν τῶν πρωτοβαθμίων ἀντιπροσώπων, ἐντὸς δὲ τῆς μετὰ ταῦτα ἑβδομάδος πρὸς ἐκλογὴν τῶν δευτεροβαθμίων. Ἡ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐκλογικὴ Συνέλευσις θέλει συνέλθει τῇ Δ' κυριακῇ τῶν νηστειῶν.

Θεολογικὴ Σχολὴ Χάλκης. Τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ πανηγυριζούσης τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Φωτίου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ κτίτορος τῆς Ἱ. μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος, τὴν θείαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν ἐτέλεσεν ἐν αὐτῷ ὁ ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν καὶ μέλος τῆς Ἐφορίας τῆς Σχολῆς μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως κ. Λουκᾶς.

Ἐπιτροπὴ πατριαρχικοῦ ναοῦ.—Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ, ἀναδιορισθείσης, διωρίσθη ὑπὸ τῆς Α Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ὁ σεβ. μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως καὶ Δελβίνου κ. Λουκᾶς.

Ἐκκλησιαστικὴ μουσική. — Εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ σεβ. γέροντος Κυζίκου κ. Ἀθανασίου προεδρευόμενον Ἐκκλησ. Μουσικὸν Σύλλογον προσήνεγκεν, ἐπαρήγων ταῖς ἀνάγκαις αὐτοῦ, ὁ τέως ἐν Βρυξέλλαις πρεσβευτὴς τῆς Ὑψ. Πύλης ἐξοχ, Στέφανος βέης Καραθεοδωρῆς, 5 λίρας γαλλικὰς, περιελθούσας εἰς τὸ ταμεῖον αὐτοῦ διὰ τοῦ γραμματέως τοῦ α' πατριαρχ. γραφείου ἐλλογ. κ. Χρ. Παπαϊωάννου.

Ἐνοριακαὶ ἐκλογαί.—Κατὰ τὴν σημερινὴν διοικητικὴν αὐτοῦ συνεδρίαν τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον ἐπεκύρωσε τὰς ἐκλογὰς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτροπῶν Τζιβαλίου, Μουχλίου καὶ Ἐδίρνε-καπί.—Διετάχθη δὲ ἡ σύγκλησις κοινῆς ἐνοριακῆς συνελεύσεως ἐν Κοντοσκαλίῳ πρὸς ἐκλογὴν μέλους τῆς ἐφορίας τῶν ἡνωμένων. δευτηρίων, ἀντὶ τοῦ κ. Μ. Παπαδοπούλου ἐκλε-

Ὀνοματικαὶ ἑορταί. Τῷ μακαριωτάτῳ πάπᾳ καὶ πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας, καὶ τοῖς πανιερωτάτοις μητροπολίταις Φιλιππουπόλεως καὶ Κοριτσᾶς ἄγουσι, τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ, μνήμη τοῦ ἁγίου Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τὴν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματος αὐτῶν ἑορτὴν, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης συνεχά-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ЛНМ

ρη τηλεγραφικῶς— Ὁμοίως συνεχάρη καὶ τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Κίτρους κ. Παρθενίῳ ἑορτάζοντι τῇ ἐπαύριον δευτέρᾳ.—Χθὲς ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, συνεχάρη διὰ πατριαρχ. ὑπαλλήλων τοῖς ἑορτάζουσι κκ. Χαραλάμπει Ραμφιάδῃ καὶ Χαραλάμπει Δ. Δεβετζῇ.

Πατριαρχικὰ συλλυπητήρια.—Ἡ Α.Θ.Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης διεβίβασε τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ τὰ θερμὰ αὐτοῦ συλλυπητήρια τῇ Α. Ε. τῷ πρεσβευτῇ τῆς Ρωσσίας κ. Ζηνόβιεφ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Μ. δουκὸς Σεργίου, θείου τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Τσάρου, διὰ τοῦ πανοσιολ. Μ. πρωτοσυγκέλλου κ Καλλινίκου, ὃς παρέστη καὶ τῇ τρίτῃ ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. εἰς τὴν ἐν τῷ ναΐσκῳ τῆς πρεσβείας γενομένην ἐπιμνημόσυνον τελετὴν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μεταστάντος μεγάλου δουκός.

Ἐπισκέψεις.—Τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ἐπεσκέψατο τῷ παρελθόντι σαββάτῳ ὁ πρῴην ἡγεμὼν τῆς Σάμου καὶ νῦν μέλος τοῦ συμβουλίου τοῦ κράτους ἐξοχ. Ἀλέξανδρος βέης Μαυρογένης.—Τῇ δευτέρᾳ ἡ Α. Ε. ὁ Κωστάκης Καραθεοδωρῆς, μέλος τοῦ συμβουλίου τοῦ κράτους καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ μονοπωλίου τῶν καπνῶν κ. Ραμπὲρ, εἰς ὃν τῇ ἐπαύριον ἡ ἐπίσκεψις ἀνταπεδόθη διὰ τοῦ Μ. πρωτοσυγκέλλου κ. Καλλινίκου ἐπισκεψαμένου ἅμα τὴν Α. Ε. τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος κ. Ι. Γρυπάρην καὶ τὸν κ. Ι. Βαλαωρίτην, ὑποδιοικητὴν τῆς Ἐθν. Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὑποβαλόντα τὰ σέβη αὐτοῦ τῇ Α. Θ. Π., τῇ προχθὲς τετάρτῃ.

Μητρόπολις Σκοπίων.—Κατ' ἐπιστολὴν ἐκ Σκοπίων, ἡ κηδεία τοῦ μακαρίτου μητροπολίτου Σεβαστιανοῦ ἐτελέσθη τῇ παρασκευῇ, 28 λήξαντος ἰανουαρίου, προστάντος αὐτῆς τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Δεβρῶν καὶ Βελισσοῦ κ. Πολυκάρπου, μετὰ τεσσαρακοντατριῶν ἱερέων. Ἐπιταφίους ἀπήγγειλαν ἑλληνιστὶ μὲν ὁ προϊστάμενος τῆς ἑλλην. κοινότητος ἀρχιμ. κ. Γεννάδιος Ἀμαξόπουλος, σερβιστὶ δὲ οἱ διευθυνταὶ τῆς ἐν Σκοπίοις σερβικῆς σχολῆς καὶ τῆς ἐν Πρεσρένῃ ἱερατικῆς, ἀμφότεροι κληρικοί.

Ἄφιξις.—Ἀπὸ τῆς τρίτης παρεπιδημεῖ ἐν βασιλευούσῃ χάριν διευθετήσεως ἰδιωτικῶν αὐτοῦ ὑποθέσεων ὁ ἐν Κωνσταντίνῃ τῆς Ρουμανίας προϊστάμενος τῆς ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος πανοσιολογ. ἀρχιμανδρίτης κ. Παΐσιος Εὐστρατιάδης.

Πατριαρχικαὶ εὐχαί. Ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης εὐηρεστήθη νὰ διαβιβάσῃ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ διὰ τοῦ ἱερολ. δευτερεύοντος κ. Βενιαμὶν τῷ ἰατρῷ κ. Νικολάῳ Φερμάνογλου τελέσαντι τὴν παρελθοῦσαν κυριακὴν τὸν γάμον αὐτοῦ μετὰ τῆς δεσποινίδος Καλλιρρόης Κρήτα εὐλογηθέντα ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγιοταφ. Μετοχίου ὑπὸ τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Σάρδεων κ. Μιχαὴλ Κλεοβούλου.

Σωματεῖα. — Χθὲς, ἐν τῷ ἐν Βλὰχ-σεραγίῳ ναῷ τῆς Θεοτόκου, ἐτέλεσε τὴν ἐπέτειον αὐτῆς ἡ πρὸ ἐννενηκονταετίας σχεδὸν ἱδρυθεῖσα Ἀδελφότης «Ἅγ. Χαράλαμπος», ἥτις ἐπὶ εἰκοσαετίαν ἀμεταπτώτως ἐργάζεται ὑπέρ τε τῶν ἐν τοῖς πέριξ ἀπόρων, ἀλλὰ καὶ πρὸς διακόσμησιν τοῦ ἐν Βλὰχ-σεραγίῳ ναοῦ.

Λημνίων ἀγαθαὶ πράξεις. — Ἐξ ἐκθέσεως τῆς τε δημογεροντίας καὶ τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐν τῇ νήσῳ Λήμνῳ ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, ἣν ἀποτελοῦσιν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Λήμνου κ. Διοδώρου οἱ ἀξιότιμοι κκ. Τρ.Φραγκούλης, Μ. Θ. Σουγιουλτζῆς, Ν. Τριανταφυλλίδης καὶ Π. Ι. Ραυτόπουλος, μανθάνομεν ὅτι δέκα τῶν ἐν Λήμνῳ γεννηθέντων ἐγένοντο κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη χρησιμώτατοι τῇ σπουδαζούσῃ νεολαίᾳ· 1) ὁ Νικόλαος Δάλλης, ἐκ Λύχνων, διατηρήσας παρθεναγωγεῖον ἐν Βάρει καὶ εἰς πέρας ἀγαγὼν ἰδίᾳ δαπάνῃ τὴν μεγάλην ἀστικὴν ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς νήσου σχολήν· 2) ὁ Ἐμμ. Δημητριάδης, ἐκ Κοντοπουλίου, συμπληρώσας τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ χωρίου καὶ μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ Δεσποίνης ἀναλαβὼν τὴν διατήρησιν τοῦ ἑτέρου τῶν διδασκάλων Κοντοπουλίου· 3) ὁ Ἐμμ. Κοκκιναρᾶς, ἐκ Φυσσίλης, τήν τε πατρικὴν οἰκίαν δωρησάμενος τῷ χωρίῳ ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς σχολεῖον καὶ 25 λιρῶν κατ' ἔτος χορηγίαν ἐπαγγειλάμενος· 4). ὁ Ὀδυσσεὺς Ι. Παντελίδης, δηλώσας ὅτι ἀναλαμβάνει τὴν ἐν τῇ πρωτευούσῃ Λήμνου ἀνέγερσιν οἰκοδομῆς διὰ παρθεναγωγεῖον καὶ τὴν ἐν μέλλοντι χορηγίαν 80 λιρῶν κατ' ἔτος ὑπὲρ αὐτοῦ· 5) οἱ κληρονόμοι Γ. Σαράντη, δηλώσαντες τὴν ἐν τῷ γενεθλίῳ χωρίῳ Κορνῷ ἵδρυσιν καὶ συντήρησιν παρθεναγωγείου· 6) ὁ Παντελῆς Φαμελιάδης, ἐκ Σαρδῶν, δωρησάμενος εἰς τὰ σχολεῖα τῆς νήσου τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου τούτου κτήματα αὐτοῦ ὡς καὶ τὸ ἐν τῇ πρωτευούσ τῆς νήσου ἴδιον οἰκόπεδον· 7) ὁ Γεώργιος Σαρρῆς

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ІМ. М. ЧЕЧНИКОВА

ἐκ Βαρουσίων, ἀναλαβὼν τὴν ἰδίᾳ δαπάνῃ ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ τοῦ χωρίου καί τινος κοινοτικοῦ κτήματος· 8) Χρ. καὶ Ἀνδ. Καλαντζῆς, ἐκ Κουδιᾶ, ἀναλαβόντες τὴν ἐξ ἰδίων ἔγερσιν τοῦ σχολείου τοῦ χωρίου Τσιμανδαρίων.— Τὴν δημογεροντίαν Λήμνου συναποτελοῦσιν οἱ ἀξιότιμοι κκ. Π. Κασουμίδης, Τρ. Καρβέλης, Β. Τσέλιος, Π. Τράταρος, Μ. Θ. Σουγιουλτζῆς.— Εὐχόμεθα νὰ πληθυνθῶσιν οἱ τοῦ ἀγαθοῦ ἐργάται, νὰ μὴ ἀπαντήσωσι δ' ἐν ταῖς φιλοπόλισιν ἐνεργείαις καὶ δωρεαῖς αὐτῶν οὐδὲν πρόσκομμα, προαγομένου πάντοτε τοῦ φωτισμοῦ τῶν ὁμογενῶν διὰ παρομοίων ἀγαθῶν πράξεων.

Ἐκκλησία Ρωσσίας

Ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ρωσσίας ἐγένοντο ἐσχάτως αἱ ἑπόμεναι **ἀρχιερατικαὶ μεταθέσεις.** Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Πέρμης χηρεύσασαν ἕνεκα τοῦ θανάτου τοῦ ἐπισκόπου αὐτῆς Ἰωάννου, ἐξελέγη ὁ πανιερώτατος ἐπίσκοπος Ἰατκούτσκης κ. Νικάνωρ.

Ἀντ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἰατκούτσκης καὶ Βιλιουΐσκης, ἐξελέγη ὁ βικάριος τῆς ἐπαρχίας Τόμσκης θεοφιλ. ἐπίσκοπος Βιΐσκης κ. Μακάριος.

Ἡ ἁγιωτάτη Σύνοδος τῆς Ρωσσίας συνεπείᾳ τῶν τελευταίων λυπηρῶν σκηνῶν ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους χριστιανοὺς τῆς αὐτοκρατορίας παραινετικὴν ἐπιστολὴν ἐκφράζουσα τὴν λύπην αὐτῆς ἐπὶ τοῖς συμβᾶσι καὶ ὑπενθυμίζουσα πρὸς πάντας τὰ πρὸς τὸν θεὸν καὶ τὴν πατρίδα καθήκοντα ἑκάστου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙΟΝ

τῆς ἐν Μακεδονίᾳ παρὰ τῇ πόλει Σερρῶν Σταυροπηγιακῆς Ἱ. Μονῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

Τοιοῦτον φέρει τίτλον τὸ περὶ τὰ τέλη τοῦ λήξαντος ἔτους ἰδὸν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ἀξιοσπούδαστον περιγραφικὸν καὶ ἱστορικὸν ἔργον τοῦ εὐρυμαθοῦς καὶ ὄντως σεβαστοῦ ἱεροδιδασκάλου κὺρ Χριστοφόρου, ὅστις ἀνήκων εἰς τοὺς ὀλιγίστους ἐπιζῶντας πρώτους τελειοφοίτους τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱ. Θεολ. ἐν Χάλκῃ Σχολῆς καὶ τοὺς ἀρχαιοτέρους πατέρας τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος Ἱ. μονῆς, τὴν μὲν ἐπισκοπὴν, καίπερ ἐπανειλημμένως προσενεχθεῖσαν αὐτῷ, ἀπεποιήθη, ἐν ἀσυνήθει κατὰ τοὺς χρόνους ἡμῶν μετριοφροσύνης παραστήσας ἑαυτόν, ὡς δῆθεν ἀνεπαρκῆ δι' αὐτὴν, ὁλόκληρον δὲ τὸν μακρὸν δημόσιον βίον αὐτοῦ ἀφιέρωσεν εἰς τὸ ἱερὸν καὶ πάνυ κοινωφελὲς διπλοῦν ἔργον, τῆς ἐξυπηρετήσεως δηλ. τῆς παιδείας, τῆς τε ἔσω καὶ τῆς θύραθεν, ἐν ἀμφοτέροις τοῖς κλάδοις δοκιμώτατος ἀναδειχθεὶς, καὶ χρηματίσας σχολάρχης ἔν τε τῇ Μετανοίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐν πεφημισμέναις ἄλλαις σχολαῖς, ὡς τῶν Σερρῶν, τοῦ Μελενίκου, τῆς Ἀρχιστράτης καὶ τελευταῖον τῆς κλεινῆς Ἀθωνιάδος, καὶ τῆς διακονίας τῆς ἱ. μονῆς αὐτοῦ, ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην εὐδοκίμως χρηματίσας ἡγούμενος καὶ ταμίας συγχρόνως αὐτῆς.

Τοιοῦτος διατελῶν, καίπερ ὑπὸ τῶν καθηκόντων τούτων λίαν ἀπασχολούμενος, οὐχ ἧττον βαρέως φέρων τὴν παντελῆ ἔλλειψιν ἱστορικοῦ τινος καὶ περιγραφικοῦ ἔργου, ἀναφερομένου εἰς τὴν προσφιλῆ αὐτοῦ Ἱ. Μετάνοιαν, κατελήφθη ὑπὸ τοῦ εὐλαβοῦς καὶ φιλοτίμου πόθου, ὅπως αὐτὸς κατὰ τὸ ἐφικτὸν ἀναπληρώσῃ τὴν ἔλλειψιν ταύτην. Φύσει δὲ ἐργατικώτατος ὤν, ἤρξατο ἀπό τινων ἐτῶν ἀναζητῶν, μελετῶν καὶ συλλέγων εἴ τι χρήσιμον πρὸς τὸ σκοπούμενον ἔργον, πάντως δὲ λαμπρὰ πρὸς τοῦτο εὐκαιρία παρουσιάσθη αὐτῷ, ὅτε ἀνέλαβε καὶ διεξεπεραίωσε τὴν καθ' ὕλην καὶ εἶδος ταξινόμησιν τῶν διαφόρων χειρογράφων καὶ τῶν ἐντύπων ἔργων τῆς μοναστηριακῆς βιβλιοθήκης, ἧς συνέταξεν ἀκριβῆ κατάλογον μετὰ περιληπτικῆς περιγραφῆς τοῦ περιεχομένου ἑκάστου αὐτῶν, εὐχῆς δὲ ἔργον θά ἦτο, ἐὰν οὗτος ἐδημοσιεύετο χάριν τῶν φιλεπιστημόνως μεσαιωνοδιφούντων ἡμετέρων τε καὶ ἀλλοδαπῶν. Τὸ δημοσιεθὲν ἔργον ἐξετυπώθη πάνυ φιλοκάλως εἰς σχῆμα 4ον μικρόν, ἀπαρτίζεται δὲ ἐξ 107 ὅλων σελίδων, καὶ διήρηται εἰς 4 μέρη μετ' ἰδικιτέρου προοιμίου ἐν ἀρχῇ τῆς βίβλου καὶ ἐπιμέτρου ἐν τέλει αὐτῆς. Καὶ ἐν μὲν τῷ προοιμίῳ ὁ σεβαστὸς συγγραφεὺς ἀπαριθμεῖ τὰς πηγὰς, ἐξ ὧν ἠρύσθη τὰς ἐν τῷ ἔργῳ ἱστορικὰς πληροφορίας, ἤτοι τοὺς διαφόρους ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς μονῆς κώδικας, ἐπιγραφὰς καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐκτίθησι τὸ ταξιθετικὸν σύστημα τῆς ὕλης τοῦ ἔργου αὐτοῦ, καταλήγων εἰς θερμὴν εὐχὴν, ὅπως ἡ ἀνάγνωσις τούτου χρησιμεύσῃ μὴ μόνον πρὸς πληροφορίαν τῶν ἀγνοουμένων ἱστορικῶν γεγονότων, ἀλλὰ καὶ ἀναρρίπισιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος τῶν ἀναγνωσομένων αὐτό. Ἐν δὲ τῷ α' μέρει μετὰ Νεστορείου ἡδυεπείας καὶ λεκτικῆς χάριτος φιλοτεχνεῖ τὴν τῆς μονῆς χωρογραφίαν τοῦτο μὲν ᾄδων τὰς κλιμακτολογικὰς χάριτας τῆς τοποθεσίας αὐτῆς, τοῦτο δὲ λίαν ἐπισταμένως ἀπαριθμῶν καὶ περιγράφων τὰ ἱερὰ σκηνώματα καὶ τὰ λοιπὰ κτίρια αὐτῆς, τά τε ἐντὸς καὶ τὰ ἐκτὸς αὐτῆς. Ἐν τῷ

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНМЕДІ ім. І. МЕЧНИКОВА

β' μέρει ἱστοροῦνται οἱ βίοι τῶν μακαρίων κτιτόρων τῆς μονῆς, καὶ δὴ κατὰ πρῶτον τοῦ ἀοιδίμου Ἰωαννικίου, πρώην μὲν ἀσκητοῦ, περὶ δὲ τὰ τέλη τοῦ βίου αὐτοῦ ἀρχιερέως Ἐζεβῶν, τοῦ καὶ α' κτίτορος, ἐφεξῆς δὲ τοῦ ἀοιδίμου Ἰωακεὶμ μητροπολίτου Ζιχνῶν, β' καὶ κυρίως κτίτορος, ἀνεψιοῦ δὲ τοῦ πρώτου. Ἐν τῷ γ' μέρει ἐκτίθενται αἱ ἱστορικαὶ περιπέτειαι καὶ ἡ ἑκάστοτε κατάστασις τῆς μονῆς, ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς ἱδρύσεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ α' κτίτορος τῷ 1270 μέχρι τοῦ 1900, Ἐν τῷ δ' μέρει ὁ γεραρὸς συγγραφεὺς δημοσιεύει ἴδιον ἐγκωμιαστικὸν λόγον εἰς τὸν πολιοῦχον τῆς μονῆς ἅγιον Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, μετ' ἀγαστῆς ὁμιλητικῆς τέχνης καὶ θεολογικῆς ἀξίας συντεταγμένον, καὶ τὴν ἀσματικὴν ἀκολουθίαν τοῦ β' κτίτορος τῆς μονῆς, ἐγκαταβιώσαντος ἐν αὐτῇ μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς μητροπόλεως Ζιχνῶν παραίτησιν, περιβληθέντος τὸ μέγα μοναχικὸν σχῆμα, ὅτε καὶ μετεκλήθη Ἰωάννης, ἀνακηρυχθέντος δέ ἁγίου ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ ιστ' αἰῶνος, ἐπὶ πατριάρχου Παχωμίου, οὗ κελεύσει ὁ τότε Μ. Ρήτωρ Μανουὴλ, ἔξοχος τήν τε ἔσω καὶ θύραθεν παιδείαν, ἐποίησε τὴν ἐν λόγῳ ἀκολουθίαν, παρενθείς καὶ τὸ βιογραφικὸν ὑπόμνημα τοῦ νέου ἁγίου, συμψαλλομένην τῇ τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος τῇ ιβ' δεκεμβρίου, ὅτε καὶ ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ μακάριος. Τέλος τὸ ἐπίμετρον, προστεθέν, ὡς αὐτολεξεὶ παρατηρεῖ ὁ συγγραφεύς, «πρὸς ἐντελεστέραν τοῦ ἀναγνώστου πληροφορίαν καὶ τῶν προρρηθέντων ἐπιβεβαίωσιν», περιλαμβάνει 7 χρυσόβουλλα καὶ 9 ὑπὲρ τῆς μονῆς προστάγματα τῶν αὐτοκρατόρων β' καὶ γ' Ἀνδρονικου τῶν Παλαιολόγων, 1 χρυσόβουλλον τοῦ Κράλη τῆς Σερβίας Στεφάνου, 2 πατριαρχικὰ σιγίλλια ὑπὲρ τῆς μονῆς, ἐκδοθέντα ὑπὸ τῶν πατριαρχῶν Ἡσαΐου τῷ 1325 καὶ Καλλινίκου τῷ 1698, καὶ τελευταῖον ἑλληνικὴν ἐν συνόψει μετάφρασιν τοῦ ἀρχαιοτάτου ἐκ τῶν ὑψηλῶν φιρμανίων ὑπὲρ τῆς μονῆς, ἐκδοθέν ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Σουλτὰν Μουρὰτ τοῦ Α', ἐν ᾧ τὸ πρῶτον καλεῖται ἡ μονὴ «Μαργαρὶτ Μοναστηρὴ», ὡς καλεται αὕτη καὶ μέχρι σήμερον τουρκιστί, ἔκ τινος πολιτικοῦ ἀνδρὸς καὶ προστάτου τῆς μονῆς Μαργαρίτου, ἐν τέλει μονάσαντος ἐν αὐτῇ καὶ μετακληθέντος Ἰωάσαφ. Τοιοῦτον ἐν ἀτελεῖ σκιαγραφίᾳ τὸ ἀξιόλογον ἔργον τοῦ σεβαστοῦ ἱεροδιδασκάλου καὶ προηγουμένου, πλουτίσαντος αὐτὸ ὡς ἐκ περισσοῦ καὶ διὰ πλείστων ὑποσημειώσεων ἱστορικῶν, γεωγραφικῶν, κριτικῶν, γραμματικῶν κ. τ. τ. μαρτυρουσῶν τὸ ἀμφιλαφὲς καὶ ἀδρὸν τῆς ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως τοῦ ἀνδρός. Εὐμοιρεῦντες καὶ ἡμεῖς τῆς τιμῆς τοῦ συγκαταλέγεσθαι μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν τῆς μονῆς ταύτης, καὶ διὰ πολλῆς τιμῆς καὶ ἀγάπης ἔχοντες τὸν σεβαστὸν συγγραφέα, συνεθέσαμεν ἐν καιρῷ διὰ τὴν βίβλον αὐτοῦ τὸ ἐπίγραμμα τόδε·

«Ἱερὸς Ἰωακεὶμ μὲν Ζυχνῶν μητροπολίτης
Τήνδε μονὴν Προδρόμῳ δείματο θειοτάτῳ·
Χριστοφόρος πολιὸς δ' ἡγούμενος ὁ πανάριστος
Ἀκριβὲ ἱστορίην σύνθετο τῆςδε σοφῶς.
Δεῦρ' ἴτε τοίνυν ὅσοι γε φιλίστορες εὐσεβέες τε
Βίβλου δραξάμενοι, ἴστε γέροντι χάριν
Οὐ παύρην, μάλα πόλλ' ἐμόγησε γὰρ εἵνεκα [τοῦργου
Ἧς ζαθέης τε μονῆς ἀρνύμενος τὸ κλέος».

Ἀλλ' ὁ ὑπεράγαν μετριόφρων συγγραφεὺς τούτου μὲν τὴν ἐν τῇ βίβλῳ καταχώρησιν ἀπεποιήθη, ἀνέγραψε δ' ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ καταλλήλους τινὰς ἐκ τῶν ἱερῶν καὶ ἀθανάτων ψαλμικῶν στίχων.

Καταλήγοντες, συγχαίρομεν θερμῶς τῷ πεπνυμένῳ καὶ φιλοπόνῳ συναδέλφῳ καὶ εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας, ὅπως ὁ Ὕψιστος χαρίσηται αὐτῷ μακρότατον τὸ θαλερὸν αὐτοῦ γῆρας ἐπ' εὐκλείᾳ καὶ ἀγαθῷ τῆς ἱ. ἡμῶν μονῆς, ἥτις πολλὴν ἔχει ἀνάγκην καὶ τῶν φώτων, καὶ τῆς πολιᾶς πείρας καὶ τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ παρὰ πᾶσιν ἐπιβολῆς.

Ἐν Νευροκοπίῳ, τῇ 25 ἰανουαρίου 1905.

† ὁ Νευροκοπίου ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ.

Ἐπίσημοι ἐκδόσεις.

Ἐν παραρτήματι τῆς «Ἐκκλησ. Ἀληθείας» ἐξεδόθησαν τὰ τεύχη Α' καὶ Β' τοῦ **Ἑορτολογίου κωνσταντινουπολίτου προσκυνητοῦ,** ἤτοι ὁδηγοῦ τῶν ἱερῶν πανηγύρεων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει τελουμένων καὶ ταῖς ἀμέσως γειτονευούσαις κώμαις καὶ προαστείοις. Τὰ τεύχη, ἐκτετυπωμένα ἄριστα, φθάνουσι μέχρι τῆς 384 σελίδος συνήθως ὀγδόου καὶ μέχρι τῶν ἑορτῶν τοῦ δεκεμβρίου. Τὸ ὅλον ἔργον, προσφωνούμενον τῷ παναγιωτάτῳ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, προστάτῃ τῶν ἐπὶ τῆς πατρίου ἡμῶν ἱστορίας ἱερᾶς τε καὶ θύραθεν ἐρευνῶν, καὶ τυχὸν τῆς εὐλογίας καὶ προστασίας αὐτοῦ τε καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου καὶ συστηθὲν ὑπ' αὐτῆς τοῖς ἱεροῖς ναοῖς καὶ σχολαῖς καὶ ἀδελφάτοις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἀπαρτισθήσεται ἐξ 700 σελίδων. Κοσμεῖται ὑπὸ πολλῶν ἀπεικονισμάτων χριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων, περιέχον εἰδήσεις περὶ σχολείων, ἁγιασμάτων, ἀδελφάτων καὶ συντεχνιῶν, καὶ ἔγγραφα ἐπίσημα, εἰλημμένα ἐξ

ΗΛΥΚΟΡΑΕΡΙΟ ΟΗΥ ΜΕΥΗΝΙΚΟΒΑ

ἐνοριακῶν ἢ μοναστηριακῶν γραμματοφυλακείων κατὰ τὸ πλεῖστον. — Ἀντίτιμον τοῦ ὅλου ἔργου γρόσια 60 (τῶν ἐπὶ συνήθους χάρτου ἀντιτύπων, 70 τῶν ἐπὶ καλοῦ). Διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Ἐκκλησ. Ἀληθείας» 25 τὰ ἐπὶ κοινοῦ χάρτου, 30 τὰ ἐπὶ καλοῦ, (ἐξωτερικῷ καὶ ἐπαρχίαις 30 καὶ 35) διὰ τοὺς ἀποστέλλοντας εἰς τὸ Γραφεῖον αὐτῆς τὸ ἀντίτιμον μέχρι τῆς 15 τοῦ προσεχοῦς φεβρουαρίου.

Περιεχόμενον τευχῶν Α΄. καὶ Β΄.

Πρόλογος—**Μέρος Α΄. Ὑπομνήσεις ἐκκλησιαστικῶν ἐν Κων)πόλει γεγονότων (330 - 1901)** — Βαρνάβα Κυπρίου, Κωνσταντίνου Καρατζᾶ, Καισαρίου Δαπόντε Στιχουργήματα περὶ πυρκαϊῶν - Ἱστορικὰ ἄμφια πατριαρχικοῦ ναοῦ—Ἅγια λείψανα αὐτοῦ—**Μέρος Β΄. Συναξάριον τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας τῶν κωνσταντινουπολιτῶν** (ἐπὶ βυζαντινῶν) μετὰ ψιλῆς ἀναγραφῆς τῶν πάλαι ναῶν—**Μέρος Γ΄.** (πρόλογος· δυσχέρειαι ἐν τῇ ἐρεύνῃ τῆς ἱστορίας τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ναῶν. Μετόχια ἐπὶ βυζαντινῶν καὶ κατόπι, δικαιώματα καὶ καθήκοντα αὐτῶν· ζημίαι ναῶν ἐκ πυρκαϊῶν· τὰ στασίδια τῶν ναῶν, τὸ δίκαιον τῆς ἐπὶ στασιδίων δεσποτείας· τόμος πατριαρχικὸς Χρυσάνθου, ἔγγραφον Γρηγορίου Ε΄. Δίσκοι ναῶν, χορηγίαι καὶ προστασία συντεχνιῶν· ἐπίσκοποι προϊστάμενοι ναῶν (οἱ τῷ 1818)· διαχείρισις χρημάτων, ἐποπτεία τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἐπ' αὐτῶν· παρακείμενα τοῖς ναοῖς σχολεῖα· ἔγγραφον τοῦ πατριάρχου Σαμουὴλ περὶ αὐτῶν τῷ 1764· χορηγίαι τῶν ναῶν ὑπὲρ ἱερῶν καὶ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν· μέτρα τοῦ Πατριαρχείου περὶ ἐξασφαλίσεως ἐκκλησιαστ. χρημάτων. Ἁγιάσματα, ὕπαρξις αὐτῶν ἐπὶ βυζαντινῶν· οἷα ἦσαν. Ἀδελφάτα καὶ συντεχνίαι, θεσμοὶ καὶ συνήθειαι, φιλανθρωπικαὶ αὐτῶν ἐνέργεια· τὸ παλαιότερον ἔγγραφον περὶ ἀδελφάτου νεκροθαπτῶν· προνόμια τῶν μελῶν τῶν ἀδελφάτων ἐπὶ βυζαντινῶν καὶ κατόπι) — **Ἑορτολόγιον πανηγύρεων, ἀπὸ ἰανουαρίου μέχρι δεκεμβρίου. Βραχεῖαι** εἰδήσεις ἱστορικαὶ περὶ τῶν ναῶν ἁγίου Ἰωάννου (4), ἁγίου Γεωργίου (10), ἁγίου Χαραλάμπους, ἁγίου Κωνσταντίνου, Βλαχερνῶν, ἁγίας Κυριακῆς, ἁγίας Εὐφημίας, Ἠλιοῦ προφήτου, ἁγίας Παρασκευῆς (3), Θεοτόκου (2), ἁγίου Δημητρίου (3), Ταξιαρχῶν, ἁγίου Μηνᾶ, καὶ ἁγίου Νικολάου (6) καὶ περὶ ἁγιασμάτων καί τινων εἰκόνων. - **Μέρος Δ΄. Ἐπίσημα γράμματα** πατριαρχικὰ καὶ κοινοτικὰ ΕΙΚΟΣΙ ΚΑΙ ΕΝ, περὶ ναῶν καὶ σχολείων καί τινων κοινοτικῶν ὑποθέσεων Γαλατᾶ, Σταυροδρομίου (ἀπὸ τοῦ 1615), Μεγάλου Ρεύματος, Ἐδίρνε-καπὶ, Ἐγρὶ-καπὶ, Μουχλίου, Τζιβαλίου.

Ὑλικὸν πληροῦν τὰ τεύχει Γ΄, καὶ Δ΄.

Ἔγγραφα ἐξ ἐνοριακῶν καὶ πατριαρχικῶν γραμματοφυλακείων (Νὲβ-σεχὶρ, Χάσκιοϊ, Κουσγουντζοὺκ, Ξυλοπόρτης, Ψαμαθία καὶ ἄλλων ἐνοριῶν)—Πανηγύρεις ἐπὶ κινηταῖς ἑορταῖς —Ἑορτολόγιον ἐθίμων—Σημειώσεις περὶ τῶν ἔξω τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρακικῶν χωρίων - Εἰδήσεις ἱστορικαὶ περὶ τῶν εἰς ὄνομα τῆς Θεοτόκου ναῶν, καὶ τῶν ναῶν Ταξιαρχῶν Μ. Ρεύματος, Χριστοῦ Γαλατᾶ, ἁγ. Δημητρίου Τὰ ταῦλα κλπ.— Ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου—Δικαιώματα τοῦ πατριάρχου κατὰ τὰς ἐν τοῖς ναοῖς χοροστασίας καὶ λειτουργίας—Συντεχνιῶν ἀναγραφὴ, πατριαρχικὰ γράμματα περὶ συντεχνιῶν, ἰδίᾳ τῆς περιλαλήτου τῶν γουναράδων—Ἀδελφάτων ἀναγραφὴ παλαιῶν καὶ νέων—Κατάλογος ἁγίων λειψάνων τῶν ἐπὶ βυζαντινῶν ὡς καὶ τῶν μετὰ τὴν ἅλωσιν—Κατάλογος σκευῶν ἱερῶν, ἀμφίων καὶ εἰκόνων—Ἀναγραφὴ τεχνιτῶν: ἁγιογράφων, ἀρχιτεκτόνων κλπ.—Κατάλογος ἀρχιερέων ἀναφερομένων ἐν τοῖς ἐνοριακοῖς κώδηξι, μὴ ἀναγραφομένων ἐν τοῖς πατριαρχικοῖς— —Ἀναγραφὴ πατριαρχικῶν ὀφφικιάλων φερομένων ἐν τοῖς ἐνοριακοῖς κώδηξι - Μαρτυρίαι περὶ οἰκογενειῶν ἑλληνικῶν ὀρθοδόξων ἐπιφανῶν, ὧν ὀνόματα φέρονται ἐν τοῖς κώδηξιν - Ἐνοριακοὶ κατάλογοι οἰκιῶν, οἰκογενειῶν, ἀρχιερέων, διδασκάλων πρὸ τοῦ 1850—Ἀποσημειώματα Γερασίμου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας περὶ ναῶν—Προσθῆκαι εἰς τὸ ἔργον—Πίναξ ἀλφαβητικὸς τῶν περιεχομένων.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΡΟΙΚΟΝΝΗΣΟΥ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Προσκαλεῖται ἡ Φωτεινὴ Κότη ἐξ Ἀφθόνης τοῦ Μαρμαρᾶ κάτοικος μὲν Κων)πόλεως, ἀγνώστου δὲ διαμονῆς, ὅπως τὴν τρίτην καὶ ὥραν 4 π. μ. τουρκιστὶ μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ νομίμου ἀντιπροσώπου ἐνώπιον τοῦ ἐν Μαρμαρᾷ πνευματικοῦ δικαστηρίου τῆς Ἱ. μητροπόλεως Προικοννήσου, ὡς ἐναγομένη ὑπὸ τοῦ συζύγου αὐτῆς Ἀνθίμου Παπαθεοφάνους, ὑπηκόου ὀθωμανοῦ, κατοίκου Ἀφθόνης, τὸ ἐπάγγελμα ναύτου, ἐπὶ διαζεύξει, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ κατ' αὐτῆς ἀγωγὴ δικασθήσεται ἐρήμην.

Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρὶς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κων)πόλει ἐκδιδομένων ἐφημερίδων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἐφημερίδος».

Ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Προικοννήσου τῇ 18 ἰανουαρίου 1905.

Ὁ πρόεδρος 2

† Ὁ Προικοννήσου ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

Φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ σεβαστοῦ κλήρου καὶ τῶν ἀξιοτίμων ἐπιτρόπων τῶν ἱερῶν ἐκκλησιῶν ὅτι ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 6 ἐναντι τῶν Πατριαρχείων κειμένῳ καταστήματί μου κατασκευάζονται παντὸς εἴδους ἀρχιερατικαὶ καὶ ἱερατικαὶ στολαὶ ὡς καὶ κληρικὰ ἐνδύματα παντὸς εἴδους. Εὑρίσκονται δὲ ἕτοιμα ἐξ ὑφασμάτων διαφόρων ἐκλεκτῶν ποιοτήτων καὶ εἰς ὡρισμένας τιμὰς ράσα, κοντόρασα, ἀντερία, πανταλόνια κληρικά, ἐπανωκαλύμμαυχα καὶ ἐπιτραχήλια κτλ. Πρὸς τούτοις δὲ δέχομαι καὶ παραγγελίας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Πάντα ταῦτα κατασκευάζονται μετὰ μεγάλης ταχύτητος, φιλοκαλίας καὶ εὐθηνίας. 6

Ἐν Φαναρίῳ Κων)πόλεως, 25 Νοεμβρίου 1904.

Ἰωσὴφ Εὐαγγελίδης

Ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ЛНБ ім. В. Стефаника

1948

Гл. III-726765